

Iepenlaan 26,
1406 PW Bussum

www.majellakapel.nl

Maandbrief, december 2020

Lieve mensen,

Wat is dit jaar ongelooflijk snel gegaan. Terwijl we heel veel thuis waren en veel minder ontmoetingen hadden dan anders, is het zomaar opeens december geworden en begint de Adventstijd. Veel bijeenkomsten waren dit jaar anders dan andere jaren, en in december zal dat niet anders zijn, maar hopelijk zullen de ontmoetingen er niet minder ècht door zijn.

Waarschijnlijk heeft u ook de nieuwe Verbinding weer ontvangen (compliment aan de redactie en aan Louis van Hattem, want het ziet er weer mooi verzorgd uit), waarin voor Kerstavond nog niet vermeld kon worden hoe we die avond wilden vormgeven. Inmiddels hebben we besloten om twee korte vieringen te houden, zodat iedereen die dat wil er aan mee kan doen. We zijn heel blij, dat Joke Werner als voorganger en Nico Strubbe als organist daar beiden aan mee willen werken!

Beide vieringen zullen ongeveer drie kwartier duren. Tussendoor is er voldoende tijd om te luchten en schoon te maken. U begrijpt hoe belangrijk het is dat u zich bijtijds opgeeft (dat kan nu al!) en ook of u voorkeur heeft voor de eerste of de tweede dienst. De eerste zal om 19.30 uur beginnen, de tweede om 21.00 uur. Voor beide diensten geldt dat u een kwartier van tevoren kunt binnenkomen.

Wat onze financiën betreft zijn een paar speciale bedragen overgemaakt:

- op 22 november hadden we een bijzondere bijeenkomst, geleid door Reina Geuzebroek, waarbij gecollecteerd is voor de Stichting Hellabeem. Die collecte heeft € 53,- opgebracht.
- de boekenverkoop via Internet, piano e.d. heeft in de afgelopen zeven maanden € 734,10 opgebracht.

Ten slotte: u bent nog steeds uitgenodigd om een mooie tekst of een mooi gedicht op te sturen om op te nemen in de maandbrief. Dat kan naar gkaterberg@solcon.nl of naar mijn huisadres: Kamperfoeliestraat 7, 1402 GC Bussum.

*met vriendelijke groet,
Marijke Katerberg-Muns*

Komende diensten, waarvoor u zich kunt aanmelden bij gkaterberg@solcon.nl of 035 69 342 76:

6 december

Op deze 2^e Adventszondag gaat mevrouw Irene Hörst voor. Marcus van der Heide bespeelt het orgel.

13 december

Deze 3^e Adventszondag is ene gezamenlijke dienst met de Doopsgezinden en de Huiskamergemeente en vindt plaats in de **Doopsgezinde kerk**. Maarten Kruimer leidt de dienst.

20 december

4^e Adventszondag met ds. Peter Korver als voorganger en Marcus van der Heide als organist. Onder andere omstandigheden zouden we vanmorgen een gezamenlijke lunch hebben gehad, maar dit jaar zal dat niet kunnen. Wel gaan we er met elkaar een bijzondere dienst van maken en ook krijgt u na afloop de kerstkaart en –attentie van de afdeling mee.

24 december

Kerstavond. Om iedereen die dat wil een plaats in onze herberg te kunnen geven zullen er twee (korte) diensten worden gehouden. De eerste begint om 19.30 en duurt tot 20.15 uur, de tweede begint om 21.00 uur (inloop vanaf 20.45) en duurt tot 21.45. Bij beide diensten is Joke Werner voorganger en Nico Strubbe zal voor de muzikale begeleiding zorgen.

Geef u zich alstublieft heel bijtijds op voor deze dienst (dat kan nu al!), met daarbij naar welk tijdstip uw voorkeur uitgaat.

25 en 27 december

Op deze dagen is er in de Majellakapel geen dienst.

3 januari 2021

Onze nieuwjaarsontmoeting vindt vanmorgen plaats, al zal ook deze dienst anders verlopen dan we gewend zijn. We kunnen elkaar niet de hand schudden, laat staan omhelzen, maar wel met een knipoog of een armzwaai een mooi 2021 toewensen. Ds. Peter Korver gaat voor en Marcus van der Heide bespeelt het orgel.

Cursus 'Zin in ouder worden', waarvoor u zich kunt aanmelden bij peterkorver@upcmail.nl

Vijf keer op vrijdagmiddag gaan we met elkaar in gesprek over 'zinnig ouder worden', zie ook de vorige maandbrieven.

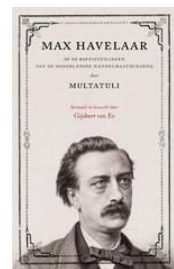
Op **vrijdagmiddag 4 december** is het thema: Wat geloof ik? Wat hoop ik? (In welke woorden wil ik wonen?). Peter Korver en Annegreet van der Wijk leiden deze middag, die plaats vindt **in de Majellakapel, van 14.30 – 16.00 uur.**

Literatuurkring

In de maand december komt de literatuurkring niet bij elkaar. We melden u nu vast dat op **dinsdag 12 januari 2021, van 10.15 – 12.00 uur**, de Max Havelaar van Multatuli besproken gaat worden. (NB In Verbinding staat als datum 19 januari vermeld, maar dat is veranderd)

U kunt zich nu al aanmelden bij peterkorver@upcmail.nl

Afstand en nabijheid met kerstmis

We zijn inmiddels al negen maanden gedwongen afstand tot elkaar te bewaren.

Geen handdruk en geen knuffel. Geen omhelzing en geen schouderklopje. En we houden afstand, terwijl we ook hunkeren naar nabijheid. Er is huidhonger. Wie niet samenwoont, heeft in geen negen maanden tijd meer iemand aangeraakt, gevoeld.

Gevoelde afstand en de behoefte aan nabijheid.... Het is een thema in de moderne samenleving, en dat al lang voor corona.

Er is eens een geborgenheid gevoeld in een dorp of een stadswijk waar je iedereen kende en iedereen er was voor elkaar. Waar je het leven samen deelde en elke zondag met elkaar in de kerk zat. Dat is vaak een stuk minder sterk geworden. Mensen zijn onafhankelijker van elkaar geworden, financieel maar ook voor zorg zijn ze minder aangewezen op familie en burens. We spreken van de toename van het individualisme. De behoefte aan nabijheid wordt, zeker door een nieuwe generatie, gezocht op social media, waar we tientallen, soms honderden vrienden – maar wel op afstand - hebben. En zo blijft de honger naar een ander soort nabijheid en geborgenheid.

Afstand en nabijheid....

Het is altijd een thema geweest voor mensen, ook vóór corona en óók voor het individualisme van de moderne westerse cultuur. Er is een existentiële eenzaamheid van de mens. Wie ben ik, geplaatst tegenover de oneindige ruimte van het universum, tegenover de eeuwigheid? Aan de ene kant weten we heel veel dankzij de wetenschap,

maar we hoeven maar op een heldere nacht een blik te werpen op de hemel boven ons en we staren in een oneindigheid die ons alleen maar plaatst voor raadsels en verwondering. Een halve eeuw geleden hebben heel veel mensen dat ervaren toen met kerst 1968 de astronauten van de Apollo 8 zich op 290.000 km afstand van de aarde bevonden om de maan te onderzoeken. Nooit was een ander hemellichaam zo nabij, nooit had de mens zo'n technische prestatie geleverd en had hij zelfs het universum in zijn greep, zo leek het. Maar er gebeurde iets anders toen de astronauten hun camera op de aarde richtten. Daar zweefde de aarde als een blauw-groen glanzende edelsteen in het heelal. Daar bevond zich dus de hele mensheid op, afgezien van dit drietal ruimtevaarders. Daar was onze planeet, klein, eenzaam en kwetsbaar. De astronauten maakten de reis om de maan te onderzoeken, maar ze ontdekten de aarde. Naar schatting één miljard mensen over de hele wereld keken naar die fragiele, gekleurde stuiters in het heelal. Wat een afstand in kilometers, wat een nabijheid in emotie en verbondenheid! Er was ineens besef van de kwetsbaarheid van de aarde en de kwetsbaarheid van ons mensen. Wat zijn we op dat kleine wereldbolletje verbonden met elkaar, of we willen of niet!

Die blik vanuit de ruimte op die kleine en mooie aarde leek op die kerstavond ook een ander gevoelde afstand te verkleinen. Die God, de grond van alle bestaan, leek in zijn onzichtbaarheid tegelijk ook heel dichtbij. De astronauten lasen de eerste regels van de bijbel, de eerste regels van het scheppingsverhaal voor vanuit de ruimte: *In het begin schiep God de hemel en de aarde...*

ds. Peter Korver

Advent

Eeuwenlang vormde in ons land, om mij daartoe te beperken, het kerkelijk jaar een algemeen bekend begrip. Immers, de meeste mensen waren lid van een kerk. Voor hen was het kerkelijk jaar uiteraard een religieuze aangelegenheid. Dat jaar kent drie grote feesten: Kerstmis, Pasen en Pinksteren. Kerstmis en Pasen kennen een periode van voorbereiding. Het is opmerkelijk dat deze drie feesten een christelijke bewerking vormen van reeds bestaande feesten. Ze werden als het ware overgenomen van de Romeinen en de Joden en er werd een christelijke inhoud aan gegeven. Het is echter interessant dat Kerstmis en Pasen tegelijk ook de herinnering bewaren aan de viering van respectievelijk de overwinning van het licht op de duisternis en van de herlevende natuur. Kerstmis is een feest waarop de geboorte van Jezus en van het onoverwinnelijke licht worden gevierd. Pasen is het feest van de opstanding van Jezus en die van de natuur. Naar dat laatste verwijzen lammeren, eieren en de paashaas. Voor steeds meer mensen thans, nu nog maar een 40 % van de bevolking kerklid is, gaat de christelijke betekenis van genoemde feesten verdwijnen. Over blijft wel de al langer met Kerstmis en Pasen verbonden profane gezelligheid. Vooral Kerstmis is nu voor de meesten nog alleen een feest van gezellige samenkomsten van mensen, geschaard rond een feestelijke dis. Bovendien lijkt Kerstmis vaak een tweede Sinterklaasviering te zijn geworden.

Er is heel veel veranderd op het terrein van het geloof. Er wordt door velen heel anders gedacht over God. Maar ook over Jezus en het Godsrijk zijn de inzichten veranderd. De Christenen hebben eeuwenlang gedacht dat Jezus zou terugkeren naar deze wereld om er het Godsrijk te helpen vestigen. Dan zou er een einde komen aan geweld en onderdrukking en aan allerlei andere ellende. Maar Jezus' wederkomst is uitgebleven en wordt ook door de meeste Christenen, behalve door streng-orthodoxe gelovigen, niet langer verwacht. Wat nu te doen met al die christelijke voorstellingen?

Je kunt twee wegen inslaan.

De eerste is een zuiver verstandelijke. Dan kan je stellen dat dit soort christelijke ideeën eigenlijk nergens op berusten; sterker nog, je moet het hele Christendom maar afschrijven.

De tweede weg die je kunt bewandelen is die van een symbolische duiding. In allerlei religies wordt op een beeldende manier over diepe zaken gesproken. Beelden kunnen veelzeggend zijn. Dan gaat het bij Kerstmis om vrede en licht, onder meer weergegeven in het vredige beeld van Maria en Jozef en hun kind Jezus. Zelfs het beeld van de maagdelijke geboorte van Jezus is symbolisch zinvol. Het duidt op de bijzondere betekenis van Jezus. Als Jezus een voorbeeldig mens was is iets van dat goddelijke in iedereen te vinden. Als er dan sprake is van het gebod Jezus na te volgen houdt dat immers in dat wij ook dat "goddelijke" element, ook wel "Christusmentaliteit" genoemd, of gewoon naastenliefde, kunnen ontwikkelen en uitdragen. Je daarvan steeds opnieuw bewust te worden is de zin van Advent.

Wie zuiver verstandelijk het hele Christendom overboord gooit, werpt het kind met het badwater weg. Wie de symbolische weg bewandelt, ontdekt de diepe waarde van de oude verhalen over de geboorte van Jezus. En dat geldt ook voor die voorstelling van Jezus' terugkeer en zijn bijdrage aan de komst van het Godsrijk. Het is een symbool van hoop, dat mensen steeds weer die Christusmentaliteit, naastenliefde, als inspiratiebron en drijfveer zullen herontdekken en in de praktijk brengen.

Ik wens u allen een goede en zinvolle kerstviering toe.

dr. Rob Nepveu

En ten slotte:

De kortste afstand
tussen twee mensen
is een glimlach